Mizan

Halk Partisinde yenilik yapıl

– Eski kafayı değiştirmeğe karar ve

– Bari, Bitpazarından değiştirmese !

FIKRALAR

Bir İltibas

Vatan vapuru battı, mürettebatı kâmilen kurtuldu ve İstanbula geldiler. Gazetecilere verdikleri beyanata göre, bizim civardaki sefarethaneden hiç bir yardım görmemişler, onları İngilizler yedirip içirmişler. Bu beyanatı okuyan Yahya Kemal:

— Mutlaka, dedi: Bizim sefarethane onları Vatan gazetesi muharrirleri sanmıştır.

Ahbaplar

...f, on seneden ...a rastlamıştı.

...ç:

— Nizamcığım, dedi. Se-

Roman

Esat Mahmut Karakurdun bir romanı çıkmıştı. Şair Salih Zeki kapak resmini gösterdi:

— Aman, dedi: Ne fena resim!

Kemal Salih Sel:

— Resam, dedi. Belki de resmi esere uydurmak istemiştir.

Talisiz

Çok talisiz bir adam olduğundan şikâyet ediyordu:

— Meselâ, dedi, on katlı bir binadan aşağı düşsem otuz iki dişimin otuz biri kırılır, bir tanesi kalır.

Arkadaşı hayretle sordu:

— O da niçin?

Yalan

Ahmet Emin Yalman Hüseyin Cahit Yalçınla konuşuyorlardı. Hüseyin Cahit Ahmet Emine:

— Yazdıkların hep yalan, diyordu. Hiç olmazsa bundan sonra yalan yazma.

Ahmet Emin elindeki Tanin gazetesini gösterdi ve:

— Zâten, dedi; sizin gazeteyi okuduktan sonra buna ben de karar vermiştim. Çünkü siz benden daha iyi yalan uydurabiliyorsunuz.

Takip

Güzel bir kadın noktada nöbet bekliyen polise gitti, karşı kaldırımdaki bir genci gösterdi:

— Bu adam beni takip ediyor.

İhtiyaç

Halikarnas balıkçısının oğlu asabi hastalıklar mütehassısı olmak için imtihan verecekti. Fakat bir iki dersi Eylûle bırakmak istiyordu. Babasına vaziyeti yazdı. Ondan şöyle bir telgraf aldı:

(Aman imtihanını çabuk ver, çünkü sana ihtiyacım var)

Sevgi

Kız sevgilisinin koluna ...mış, gözlerini süzerek baygın bir sesle sormuştu:

— Beni hakikaten se... ne zaman anladın?

Delikanlı içini çek... verdi:

— Dün akşam d...

SAYI: 5 CİLT: 1 Fiatı 15 Kuruştur AĞUSTOS 1946

Mizah

Çıkaran
RAMİZ GÖKÇE

ABONE:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Posta Kutusu: 255

HER CUMA GÜNÜ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ, MEMLEKET MECMUASI

BAŞ KÖŞEDEN

Dalkavuk!

Gene böyle, senenin en sıcak günlerinin ramazana tesadüf ettiği bir devirdeyiz.

Zengin bir zât, özene bezene hazırlattığı iftar sofrasına tam oturacağı sırada dalkavuk, lüpçü, saygısızın biri çıkageliyor. Tabii yapılacak bir şey yok. Tanrı misafiri kovulmaz a!

Ona da: «Buyur!» ediyorlar.

İlk yemek patlıcan kebabı. Lüpçü hemen söze başlıyor:

— Ah efendim patlıcan. Ne leziz, ne nefis bir sebzedir. Tam doksan türlü yemeği pişirilir.

İkinci yemek patlıcan beyendi. Adam da yine bir çene, bir çene.. Patlıcan göklere çıkarılıyor.

Tabii hane sahibinin patlıcanı çok sevdiğini sanarak bütün bu lâfları etmektedir.

Fakat zengin zat bir aralık:

— Yahu şu patlıcan ne berbat şeydir!..

Deyince, dalkavuk bu sefer açıyor ağzını, yumuyor gözünü: Patlıcanı aşağıladıkça aşağılıyor.

Zengin zât gülümsüyor:

— Hani sen deminden beri patlıcanı met ediyordun?

Dalkavuk yerden kandilliyi çakıp:

— Aman efendimiz, diyor bendeniz patlıcanın değil, zâtı devletlerinin dalkavuğuyum!

Hani bir efsane vardır: Alâimi semanın altından geçenler kızsa erkek, erkekse kız olurlarmış. Bizde sanki, siyasî kanaatlerde değişiklik yapan bir alâimi semanın altından geçmiş gibiyiz. Dünün Nazist ve Faşist damgalıları bile bugün bir başka hava tutturmuşlar. Efendi değiştirmekle kanaat değiştiren bu sahibinin sesi pilâklara:

— Yahu, bu yaptığınız nedir?

Diye sorsak, bize mutlaka şu cevabı verecekler:

[illegible] kanaatlerimizin müda- [illegible]endilerimizin dalka-

Mizahçı

Bizim Partililer usta adamlardır, düşünce böyle dört ayak üstüne düşerler!

Peşrev

Bir kâbus...

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

— A. A! Buda ne?

Dememe kalmadı, ızbandut gibi iri yarı iki gardiyan beni salla sırt ettiler; loş, pis, berbat, duvarlarında örümcekler, zemininde akrepler dolaşan penceresiz bir hücreye tıktılar bacaklarıma iri baklalı bir zincir taktılar, sonra kapıyı vurdular, gittiler.

Ne olmuştu? Günahım, suçum, kabahatim ne idi? Bu yaşıma kadar kimsenin tavuğuna kış, pisi pisisine muh, muh! dememiştim, dememiştim ama, şimdiki halim ne idi? Boşa koyuyordum dolmuyor, doluya koyuyordum almıyordu. Birden kapı sarsılarak açıldı. Baktım: Deminki gardiyanlar. Beni dürtüşliyerek ayağa kaldırdılar, dışarı çıkardılar.

Ayağımdaki zincirleri güçlükle kımıldatarak Nasreddin Hocanın fincancı beygirleri gibi sangırdıya, sungurdıya biraz yerlemişdim ki; gardiyanın biri vurdu, büyük bir demir kapıyı açtı: bir avludayım. Bir sanga süngülü jandarma etrafımı sardı.

Gardiyan, jandarma subayının kulağına eğildi, bir şeyler mırıldandı. Bütün söylediklerini işitmedim ama kulağıma çarpanlar yüreğimi ağzıma getirmiye yetti de arttı bile. Gardiyan beni göstererek:

— Dikkatli ve ihtiyatlı olunuz, diyordu. Çok tehlikelidir!

Süngülü jandarmaların arasında ala ala heyle avluyu geçerken etrafıma bakındım: Bir sürü adam beni nefretle süzüyor diş gıcırdatıp yumruk sıkıyor. Aralarında Falih Rıfkı Atay, Peyami Safa, tavilül kame Etem İzzet Benice de var.

Allah, Allah ne olmuştu? Yoksa bir hatayı adliye kurban mı gidiyordum. Yoksa Neş'et Nacinin katili olduğum hakkında da bir ihbar mı yapılmıştı? Böyle dahi olsa, bu güne kadar katil zanlısı sıfatını İngiliz kumaşından bir palto gibi omuzlarında taşıdıkları halde, Reşit Mercanla Haşmet Orbayın bileklerine kelepçe bile takılmamışken benim bacaklarıma bukağı vurmak revayı hak ve muvafıkı adalet miydi?

Bir binaya girmiş dar bir koridorda şeddadi bir kapının önünde durmuştuk. Neticenin neye varacağını merakla beklerken birden kapı açıldı: A, Ahmet Emin Yalman!... Rengi bembeyaz olmuş, dudakları titrek. İki jandarma omuzlarından yakalamışlar, zavallının ayakları yerden kesilmiş, âdeta: «uçtu, uçtu!» yapıyorlar. Ben onun bu haline hayretle bakarken kapı bir daha açılıyor, başımı çeviriyorum: Vay, Cemalettin Saraçoğlu! Bir sarhoş gibi sendeliyor, perişan, muzmahil bir halde, Ahmet Eminin götürüldüğü tarafa itiliyor.

Kapının her açılışında bir muhalif veya demokrasi taraftarı dışarı çıkarılıyor; ana baba katilleri gibi sürüne sürüklene meçhul bir yere götürülüyor.

Birden, mübaşirin denizli horozunu andıran tiz sesi duyuluyor: Beni çağırıyorlar. İçeri girer girmez donup kalıyorum. Kalabalık bir yargıçlar hey'eti gözlerime çarpıyor. Öyle bir hey'etki: Halk ve Demokrat partileri ileri gelenlerinden müteşekkil. Cevdet Kerim İncedayı, Adnan Menderes, Faik Öztrak, Fuat Köprülü, hep oradalar ve gadup nazarlarla beni süzüyorlar.

Küçük bir sorgu sual. Anlıyorum ki: Bu Demokrasi patır dısı danışıklı döğüş imiş ve maksat dünkü rejimden memnun olmıyanları ortaya çıkarmakmış!.

Bana:

— Metin ol, diyorlar. Sana Matbuat Kanunun elli birinci maddesi tatbik edilecek. Halbuki Ahmet Emine altmış dört, Cemalettin Saracoğluna da altmış birinci maddelerin tatbik edilmesi karar altına alındı. Bu maddevte nazaran, senin yalnız dilin koparılacak!

Bir korku sarası icinde dısarı çıkarılınca olduğum yerde mıhlanıp kalıyorum. Ahmet Emin Yalmanın kol ve bacakkemikleri kırılmış, bir külce halinde koridorun bir kösesine, bir pacavra bohçası gibi atılmış. Değil yerde sürüklenmek, kımıldanamıyor bile. Derken ailesi efradı gelivor, zavalliyi bin müskilâtla yerden kaldırıp getirdikleri bir cocuk arabasına yerlestiriyorlar ve çeke, çeke, götürüyorlar.

Birden Cemaleddin görünmez mi? Biçarenin iki gözü çıkarılmış, sol avcuna verilmiş. Sağ elindeki bir asayı yere kaka, kaka yürümiye cabalarken Profesör Sükrü Baban ortava cıkıyor: Onun koluna giriyor, delillik etmiye basliyor. O, bövle Medine dilencisi gibi yedilirken birden kendimi ameliyathane gibi bir odada buluyorum. Vitrinlerde çeşitli kesme, biçme âletleri, testereler kıskaçlar, neşterler.

Karşıma heyulâ gibi eli kerpetenli bir adam dikilmez mi? Jandarmalara emir veriyor:

— Yıkın şunu yere!

Acı, acı bağırdığımı hatırlıyorum.....

Gözlerimi açtım ki kan, ter içindeyim. Meğer yattığım öğle uykusunda bu korkulu rüyayı görmüşüm.

Ne yalan söyliyeyim bu işin rüyasını görmek bile insanı dehşete düşürüyor. Fakat, aramızda böyle bir rüyayı görmekle bahtiyar olacak, seyir[illegible] kişinin bulunduğunu sunuz?

— **Niçin, Recep Peker gibi şişman birini Hükümet başına getirdiler ?**

— **Anlaşılan, ağır mesuliyeti taşıyacak ondan dayanıklısını bulamadılar !**

Haftanın Müşaaresi

Nargile

(Müşaare, Emirgân sahillerinde ceryan eder.)

Aldı Uzunçarşılı

Bakalım neler dedi?

Haftalar var ki senden almadık tam haberi,
Yüzünü göstermedin ta geçen aydan beri...

Aldı Sabuncuzade

Bakalım neler dedi?

Giresuna gitmiştik pupa yelken buradan,
Saadetle dönmeyi nasip etti Yaradan!

Aldı Uzunçarşılı

Desene doğru demiş bu sözü Hasan Âli:
İnsan oğlu, çat burda, çat şurda, kuş misali.

Aldı Sabuncuzade

Şurası var ki bizi epeyce terlettiler,
Terlettikten sonra da gene memnun ettiler!

Aldı Uzunçarşılı

Hakka şükret, işini gördün ya sağ selamet;
Her işin sonundadır hayra, şerre alâmet.

Aldı Sabuncuzade

Seçim böyle olunca bizde de bir derece
Uykusuz kalacağız dört senede kırk gece!

Aldı Uzunçarşılı

Böyle icabettirir Demokrasi nizamı:
Fedakârlık istiyor milletin iltizamı.

Aldı Sabuncuzade

O değil amma budur benim gücüme giden:
Demokrat değildik de neydik ya biz eskiden?

Aldı Uzunçarşılı

Bizbize benziyorduk, azizim, bir zamanlar;
Şimdi gurbet yolunu tutuyor kahramanlar.

Aldı Sabuncuzade

Kaç kilometre aldık bu yolda zannedersin?
Yolun başında mıyız, sonunda mı, ne dersin?..

Aldı Uzunçarşılı

Bir kere ayak basdık, sonu hayırlı olsun,
Nargilemiz dört sene daha keyifle dolsun!

Aldı Sabuncuzade

Hakkın var, her ne yapsan dipsiz anbar, boş kile;
Haydi, Halil efendi, bize birer nargile!

Deli Ozan

(Kürkçü dükkanı) na avdet

İşbu kariktür, sayın gazeteci mebuslarımızın dört sene (?) sonraki dönüşlerini musavvardır!

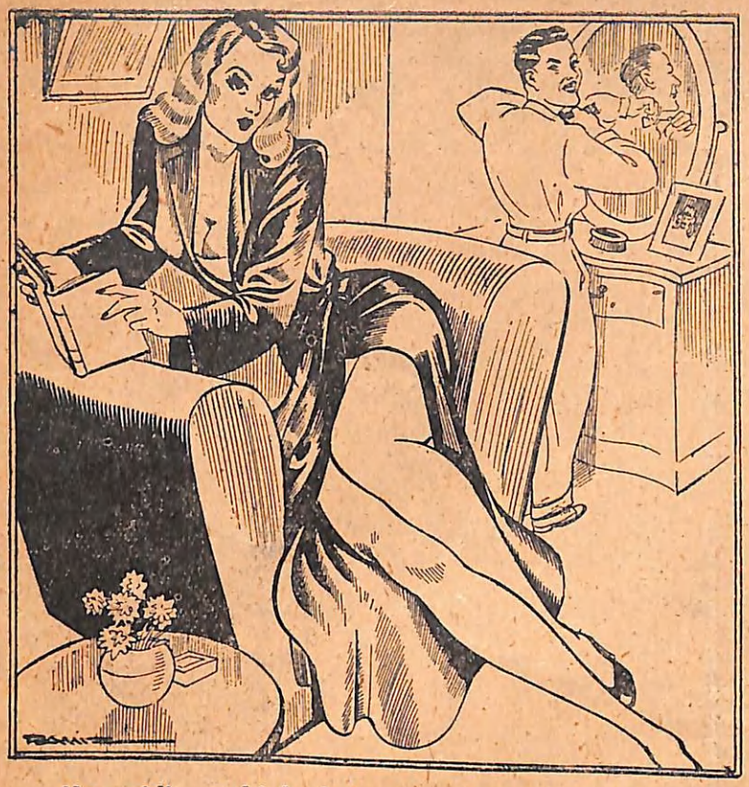

— Hey gidi..., eski kadınlar kocalarını giydirirlermiş.
— Ne çıkar, biz de soyuyoruz !

KADININ EN

Kadın... o ilâhi mevzu ne zaman tazeliğini, canlılığını muhafaza etmez ki.. her şeyimize hâkim olan bu fikri sabit, bizleri kâh üzer, kâh sevindirir, fakat her defasında da ateşe koşan pervaneler gibi bizi kendi kendine çeker. Biz, zavallı erkekler, hangi çağda, hangi vaziyette olursak olalım, yine ona doğru gider, hicrandan da, elemden de, azap ve ıstıraptan da zevk duyarız.

Bu bizim ezeli nasibimiz olduğu için bu mevzuu nerede bulsak hemen ilgilenir, hemen kulak kabartırız!

Geçenlerde bir salondaydık. Baktım:

Beş on kişi tartışıyordu.:

— Bir kadının en cazip yeri gözleridir.

— Hayır, saçlarıdır.

— Hayır, kaşlarıdır.

— Deli misin canım?» Yalnız kaşları güzel bir kadının ne cazibesi olabilir?

— Anlıyamıyorsun... Her tarafı güzel olan bir kadının en cazip yeri pırıl pırıl kaşlarıdır demek istiyorum.

— Bence elleridir.

— Daha güzeli; parmakları.

— Hayır ayaklarıdır.

— Bence bacakları...

— Bence de belidir.

— Onun güzeline seyrek rastlanıyor.

FIKRALAR

Tanıdık

Yahya Kemal, Kadıköy vapuruna binmişti. Elinde bir kitap vardı, doktor Mazhar Osmana rastlâdı, selâmlaştılar.

Mazhar Osman, Yahya Kemal'in elindeki kitabı işaret ederek sordu :

— Üstadım, o kitap ne ?

— Şiir kitabı, Orhan Veli'nin.

— Ya, çok mu meşhur ? Ben tanıyamadım da !

Yahya Kemal gülümsedi :

— Tanırsın canım, dedi. Dur, şiirini okuyayım da.

Kitabı büyük bir itina ile açtı. Bir defa öksürdü. Üstadı tanıyan bazı meraklılar etrafına toplandılar. Yayha Kemalin bu kadar arzu ile okuyacağı şiiri dinlemek merakına düştüler. Üstad bir daha öksürdü.

Başladı okumağa :

Yarısı balık,
Yarısı insan,
İn miyim ?
Cin miyim ?
Ben neyim ?

Mazhar Osman da gülümsedi :

— Bana gelsin de, dedi, ne olduğunu söyliyeyim !

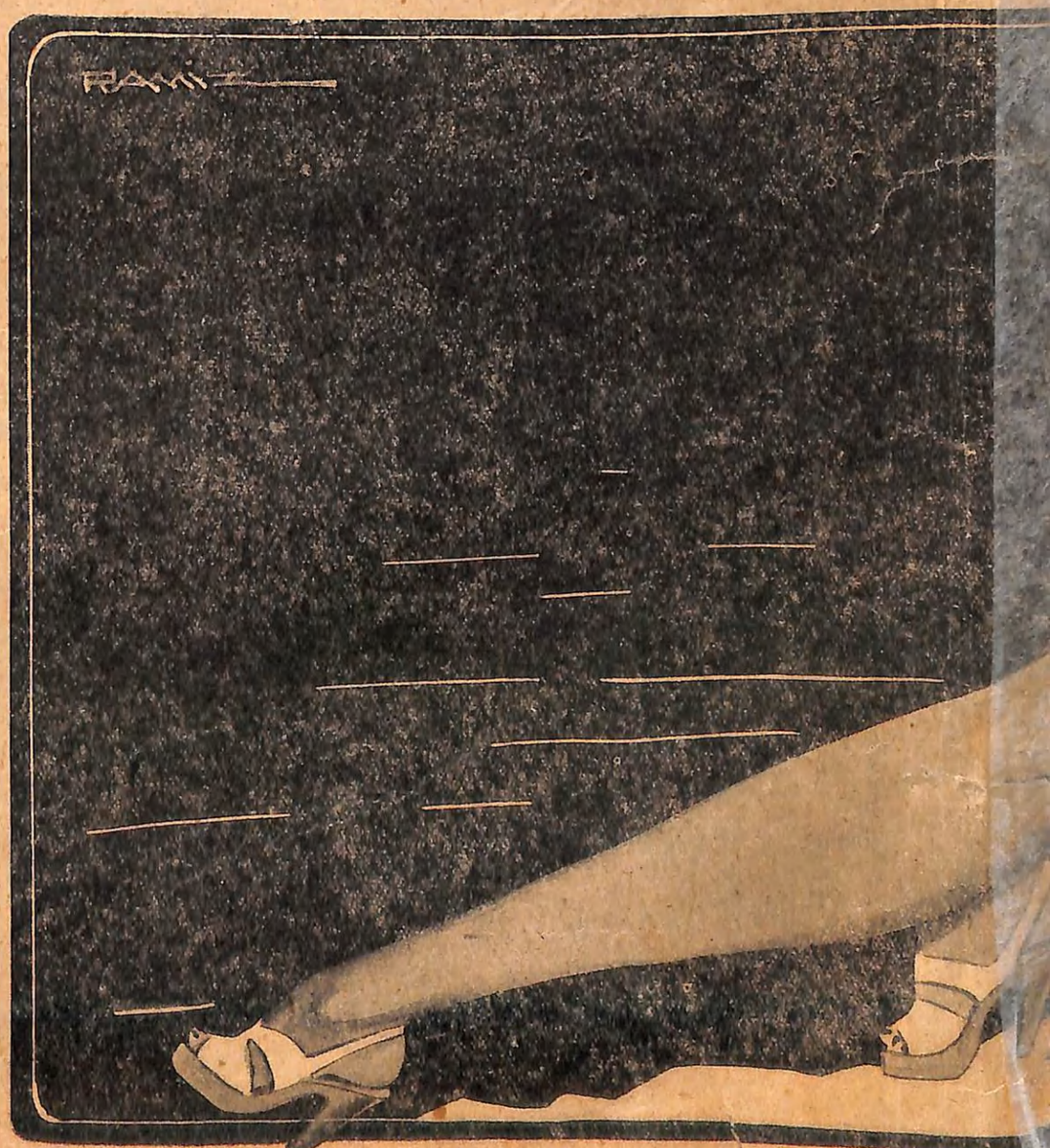

— Siz su perisi misiniz ?
— Hayır. Arkam

CÂZİP YERİ

— Azizim; benim gözüme kadının en cazip yeri, dirseğinden yukarı doğru, kolunun, omuzunda güzel bir yuvarlak yaptıktan sonra boynuna kadar olan kısmıdır.

— Hayır, göğsüdür.

— Hayır, sırtı...

— Bence kadının en cazip yeri bilekleridir. Ben orada iki parmağımla sarabildiğim narin ve hoş bir güzellik bulurum.

— Elinin mi, ayağının mı?

— Hem elinin hem ayağının bilekleri... Ooh!. Onlar ne güzeldir! Bir fildişi şemsiye sapı gibi...

— Amma yaptın ha... Kadının en cazip yeri ensesidir... Habersizce dudaklarını değdirdiğin vakit bütün vücudunu ürperten en hassas yeri...

— Hayır yanaklarıdır.

— Size bir şey söyliyeyim mi... Bence kadının en cazip tarafı sesidir... Konuşması... O ne tanrısal ahenk ve tatlı tesirdir!

— Hayır, kirpikleri...

Bütün bu münakaşalar cereyan ederken daima susmuş olan açık gözlü biri nihayet dayanamıyarak ayağa kalktı:

— Nafile, dedi. Bulamıyacaksınız. Bence kadının en güzel yeri, kadın oluşudur!

— **Neden (kadın deniz gibidir) derler ?**
— **İkisinde de açıldıkça tehlike artar da ondan !**

...rmasına bakılırsa Sulh perisiyim!

FIKRALAR

Elmas

Büyük Reşit Paşa sadrazam olduktan sonra, meşhur Ahmet Vefik Paşayı sık sık bir nezarete getirir, fakat aradan bir iki ay geçmeden atarmış. Bu hal, devrin ricalinden bir çoğunun merakını uyandırır, fakat cesaret ederek Büyük Reşit Paşaya bunun sebebini soramazlarmış.

Çünkü, Büyük Reşit Paşa da Ahmet Vefik Paşa kadar asabi, hiddeti burnunda bir zat, keyfi olmadan bir şey sordunuz mu, bed cevap alacağınız muhakkak.

Nihayet kendi yetiştirmelerinden Âli Paşa bir gün :

— Efendim, demiş, niçin Ahmet Vefik Paşayı sık sık nazır yapar, sonra da atarsınız?

Büyük Reşit Paşa gülümsemiş :

— Ahmet Vefik Paşa, demiş, kaldırım taşı kadar büyük bir elmas parçasıdır. Ne sokakta bırakmak kabildir, ne de yüzüğe taş olarak kullanmak!

Fıkrayı hatırladık da aklımıza geldi :

Büyük şair Yahya Kemal kulakların çınlasın!

adının Yaradılışı

Yazan: **N. Erdoğu**

u, kadın denen mahlûkun
yaya nasıl geldiğini hiç dü-
dünüz mü?
en, dün akşam buna mecbur
m. Sebebi de, parasız ol-
umu bildiği halde karımın
den elbiselik kumaş isteme-
.
na kani oldum ki; kadın-
biz erkeklerden tamamen
bir şekilde yaratılmışlar-
Böyle olmasa, bazısına me-
bazısına sevgili, bazısına
adı, der miyiz?
m acaba kadınların şu ca-
nsi Havva anamızdan ev-
nevcut muydu, değil miy-
şte öldüm allah ilmin çö-
veceği bir muamma!
ıra ben, hayatımızın üze-
bu kadar mühim bir rol
an kadının materyalistle
ediği gibi tamamen bir
likten yaratıldıklarını da
edemedim. Çünkü hiçten,
et bir hiç doğar. Bir de
düşünün: boyu, bosu;
özü, bilhassa dil'i bir hiç-
elme olduğuna bizi inan-
lir mi? Olsa olsa onun
asit, ehemmiyetsiz bir uz-
çlikten yaratılmıştır. Me-
beyni!
u da bir tarafa bırakalım,
seksenimizin inanmadığı
ktaya gelelim. Hani der-
Kadın cennetten çık-
Bazıları bu söze kırıla
gülerler:
yol, derler. Kadın cen-
çıkma olsa evlendikten
rkeğin hayatını cehen-
evirir mi?
ade ederseniz bendeniz
de değilim. Malûmu âli-
a da cennetten çıkma-
ebi de şu olsa gerektir:
lışlıkla cennete girmiş
kabil maddeler ele geç-
raç müsaadesi verilerek
şarı edilmişlerdir. Tıpkı
deki, başımızdaki toz
fırçalayarak onları
vere göndermemiz gibi

rkeklerin: «Kadın, er-
inin kiridir. Yıkamak-
» demelerinde derin
ikatın gizli olmadığını
ı ispat edebilir?.
ın Âdem babamızın
kemiğinden yaratıldığı
bence boştur. Öyle ol-
burga kemiklerimizde
lik, bir acaiplik olur-

Havva, Âdemin karnın-
tılmış olmasın? Bu
a inanacak olursak,
kadar hiç bir faydalı

Çok hacıların çıktı haçı ziri begâlde:
Hemşeri — Küçük bey, mendiliniz düştü!
Cihad Baban— Zarar yok, o kirlendi; şimdi temizini buldum!

vazifesine rastlanmamış olan, üstelik zamanla küçülerek büzülen kör bağırsağımızı gösterir:

— İşte kadın buradan yaratılmıştır!

Diyebiliriz.

Geçenlerde bu meseleye ait bir hikâye dinlemiştim.

Sözde Cenabı Hak, insanları yaratmak istediği zaman lâburatvarındaki kavanozları gözden geçirmiş; kuvvet, irâde, akıl ve feraseti bir araya getirmiş, ezmiş, büzmüş erkeği yaratmış.

Sonra düşünmüş ki: buna bir de eş lâzım, tekrar kavanozları eline almış; güzellik, iyilik ve sevki tabii maddelerini bir araya getirmiş, kadının kalıbını meydana çıkarmış.

Baş meleğine sormuş!

— Nasıl?

Melek hayvan kalmış:

— Şah eser!

O zaman Allah:

— Haydi, demiş. Şimdi şen bunun tamamiyle aksi bir kalıp yap!

Melek çalışmış, çabalamış: ahmaklık, çirkinlik, kudubetlik mayalarını bir araya getirmiş, o şah eserin tam aksini, korkunç bir karikatürünü vücuda getirmiş.

Allah beğenmiş; kendi yaptığı şah eserle bu acaiplik halitasını birbirine karıştırmış, onları bir potada kaynatmış; iyi, fena, güzel, çirkin; sevki tabii ve ahmaklık bir vücutta toplanmış.

Sonra meleğe dönmüş, demiş ki:

— İşte kadın. Yani erkeklerin bir türlü çözemiyecekleri bir muamma ve onları hareketten harekete geçirecek bir mahlûk.

Ne dersiniz? Sakın bu hi
doğru olmasın?

Çömezin Röportajları: 5

Halk ve Değişiklikler

ÇİZEN: RAMİZ

Çömez — Hamamcıbaşı, değişikliğe ne dersin ?
Hamamcı — Ne diyem begüm, eski hamam eski tas desem darılmazsın a..

Çömez — Eskiler değişiyor dayı.
Köylü — Vay, yine mi harman sonu geldi?

Çömez — Değişikliğe sevindin mi ?
Memur — Bizde de değişiklik olmalı ki bayram edelim... Yoksa Recebden, Şabandan Ramazandan bize ne ?

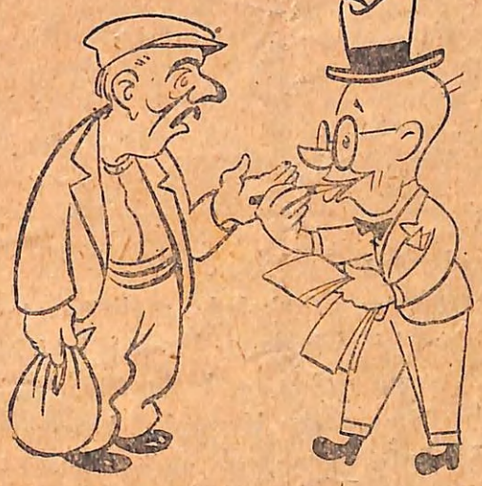

Çömez — Değişiklik iyi mi oldu dersin ?
Esnaf — Ona ne şüphe bayım, müşteri dediğin daima yeni mal görmek ister !

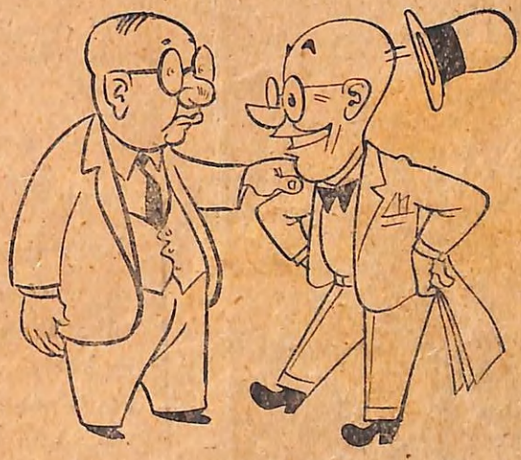

Çömez — Değişiklikden memnun musunuz ?
Demokrat — Olmamak mümkün mü ? Eskileri altı okka ettik, yenileri tartacağız !

Çömez — Bazirgân, değişikliği beğendin mi ?
Bazirgân — Bize yöre haya hoş.. Yiden ağam, yelen paşam !

Çömez — Değişiklik hakkında fikriniz ?
Kadın — Bizim de öyle eskiden bozma entarilerimiz vardır. Modası geçenleri yeni modele göre değiştiririz. Fakat kumaşı yine eski kumaştır !

Çömez — Yapılan değişiklik seni de ilgilendirir mi ?
İşçi — Geç birader, bizde iş yok !

Hikâye

İflâs Tehlikesi

Yazan:
ÇALÇENE

Fahri yazıhanesinin önüne oturmuş başını ellerinin arasına almıştı: İşler kötü gidiyordu. Tütün fiyatları her tarafta sür'atle düşüyor, onu muhakkak bir felâkete sürüklüyordu. Bütün servetini olduğu gibi bütün ümidini de tütünden edeceği kâra bağlamıştı. Halbuki daha bugünden yüz bin lira zarara girmişti. İflâs etmesi, malının mülkünün satılması işten bile değildi

— Büyük skandal!

Diye mırıldandı ve ayağa kalktı. Odasını durmadan arşınlıyor, bu badireden kurtulmak için hiç bir çarenin bulunmadığını görüyordu. Cıldıracak gibiydi. İçeri genç, güzel karısının girdiğini farketmedi bile.

— Ne oldun nonoşum? Pek bitkinsin!

Fahri, olduğu yerde durdu. Gözlerini karısının hayat dolu, aşk ve ihtiras dolu, gözlerine dikti: Titredi. O, iflâs edince bu gözlerin sahibi artık onun olabilir miydi? Muhakkak kendisini bırakır, başka birile, zengin bir adamla evlenirdi. Başını önüne eydi, bir çocuk gibi ağlamak ihtiyacile yazı masasına doğru koştu.

Jülide elindeki tenis raketini bir koltuğun üzerine bıraktı, dik göğsünü sarsan adımlarla ona yaklaştı, parmaklarını saçlarının arasında dolaştırdı:

— Ne oldun? Söylesene bana!

Fahri, teselliye muhtaç her insan gibi bütün safiyetile olanı anlatmıya başladı. Bir aralık başını kaldırdığı zaman karısının acaip bir halde donuklaşmış ve alt dudağının garip bir şekilde bükülmüş olduğunu gördü. Fahri susunca, o zayıf bir sesle mırıldandı:

— Demek.....

Sözünü birden kesti, sustu. Fahri onu omuzlarından yakaladı, sevgi dolu bir sesle:

— Seni çok mu üzdüm şekerim? dedi. Fakat hakikatı bilmekliğin lâzımdı.

★

Ertesi günü öğleye doğruydu. Jülide bir taksiye atlamış Karaköye gelmişti. Büyük bir palâsın üçüncü katına çıktığı zaman bir tabelâ ile karşılaştı: Barbaf Tütün Şirketi».

Jülide, hademe ile içeri haber gönderdi. Az sonra çok pahalı ve zevkli döşenmiş bir yazıhaneye giriyordu.

Emin Ulvi bey onu ayakta karşılamış ve yer göstermişti. Jülide onun şakaklarını süsliyen ak saçlarına, derin mânalı esmer yüzüne baktı. Bundan iki ay evvel kendisine:

— Jülide hanım, sizi seviyorum!

Dediği zaman onu bukadar mânalı ve sevimli bulmadığı için reddettiğine şimdi üzülüyordu. Halbuki: Bu reddediş çok pahalıya mal olmuş, bu büyük tüccar tütün fiyatlarını düsürmek suretile kocasını iflâsa sürüklemişti.

Emin Ulvi, derin bir nezaketle zarif cıgara paketini ona uzatırken sormuştu:

— Bir emriniz mi var Hanımefendi?

Jülide bu ince alayı anlamamazlığa geldi, hiç renk vermedi:

— Hayır, dedi. Sadece sizi görmek istedim.

Sonra lâcivert gözlerini onun gözlerinin içine dikti:

— Yoksa iyi yapmadım mı?

Emin Ulvi, fark olunur bir heyecan içindeydi:

— Af buyurunuz, dedi. Sizi burada göreceğimi hiç zannetmiyordum. O, akşamdan sonra bu sürpriz! Doğrusu hiç beklemiyordum. Onun için şaşkınlığımı af buyurunuz. Soğuk bir şey...

Emin Ulvi, elini zile doğru götürürken Jülide, dudaklarını şapırdattı:

— Soğuk bir bira, dedi. Acaba bulunabilir mi?

Yazıhanede biranın bulunmıyacağını oda biliyordu. Fakat, Emin Ulvi'ye fırsat vermek istiyordu. O, birdenbire elini çekti:

— Emrederseniz, dedi. Şuradan otomobile atlıyalım, on dakika sonra soğuk bira içecek bir köşe buluruz.

★

Bir buçuk saat sonra idi. Güzel bir otel odasında başbaşa çok zevkli dakikalar geçirmişler, buz gibi biralar içmişlerdi. Jülide, artık zamanın geldiğine hükmederek söze başlamak istedi:

— Tütün fiyatları müthiş düşüyormuş!...

Emin Ulvi, sözünü kesti:

— Sormayınız Jülide hanım, dedi, hem ne düsüs.. Daha bu günden dört yüz bin liraya yakın ziyanım var. İflâs etmem işten değil.

Jülidenin büyük bir şaşkınlığa düştüğünü, yüzüne hayretle baktığını görünce gülümsedi:

— Bütün bunlara rağmen, dedi. Merak etmeyiniz: Daha cebimde otel masrafını ödiyecek kadar param var, sizi mahçup etmem!

— Evet efendim. Hazırlıklara başlandı, ne kadar süreceği belli olmamakla beraber senei devriyeye yetişeceği ümit olunuyor..

— . . . ? ?

— Hayır efendim, İstanbulun beşyüzüncü senesi projelerinden değil, karımdan bahsediyorum!

Sayın okuyucularımıza,

Sizden gördüğümüz fevkalade rağbet ve tevecc ühe karşı, bizim için büyük sayılacak fedakârlıklara katlanarak, yazı, resim ve baskı itibariyie yakında çıkmak üzere nefis bir nusha hazırlıyoruz. Hepinizin takdirlerini kazanacak ve koleksiyonunuzun süsü olacak olan bu sayımızda memleketin bir çok yüksek muharrir ve ressamlarını bulacaksınız. (Mizah) yalnız okuyucularının takdirleriyle övünüyor.

— Ayol, nişanlandığın çoğuk kaldırım mühendisi imiş..

— Ne çıkar, ismi mühendis ya!

Cürmümeşhut!

Muallâ, sinirli sinirli telefona yapıştı, ahizeyi lepiska saçlarının geniş ondüleleri altında saklanan mini mini kluağına dayadı. Vişne reçeline batmış gibi yakut uçlu ince parmağiyle numaraları acele acele çevirdi...

— Hello.. hello orası komiserlik mi?

Burası 73805 Kabak çiçeği sokağı, numara 15... Çok rica ederim komiser bey acele bir memur gönderiniz.. karşımızdaki apartımanın üçüncü dairesinde küstah, edebsiz bir adam, burasını plâj zannetmiş olacak ki her sabah çırçıplak olup bize gözüküyor ve apartımanımızın daha doğrusu dairemizin terbiye ve iffetini bu münasebetsiz halleriyle bozmağa çalışıyor.. Evet, teşekkür ederim.. tam dokuzda... Yarın sabah bir memur beklerim... Gudbay..

Ertesi sabah Kabak çiçeği sokağındaki 15 numaralı apartımanın üçüncü dairesinin zilini çalan bir sivil memuru Muallâ nezaketle kabul etti.

— Buyurunuz bayım... Tam zamanında geldiniz.

Beş dakikaya kalmaz cürmümeşhudu yaparsınız.

İkisi birden salona geçtiler, oradan yatak odasına girdiler. Muallâ heyecan içindeydi:

— Bir dakika memur bey... Şimdi şu masayı pencerenin kenarına getirelim.. oldu, üstüne de şu sandalyeyi koyalım.. alâ.. rahat görebilmeniz için sandalyenin üstüne de şu çekmeceyi koyalım, şimdi bunların üstüne çıkınız ve o hayasız adamın odasını görüyorsunuz değil mi; sayet siz de benim gibi iyi göremiyorsanız bizim dürbünü de vereyim... Sözde çamaşır değiştirmek bahanesiyle çırıl çıplak olan bu edebsizi seyrediniz!

Mahye

Bir ramazan cuma namazı, hoca vaız ediyor:

— Bu dünyada haram herhangi bir şeye el uzatanın yarın ahrette tanınması için burnu bir misli büyüyecek, ucuna bir kandil asılacak. Harama iki defa el uzatanın burnu iki misli büyüyecek, ucuna iki kandil asılacak. Üç defa harama el uzatanın burnu üç misli büyüyecek ucuna üç kandil...

vazı dinleyenlerin arasında bulunan bektaşi dayanamamış bağırmış:

— Desene hocam, benimkine mahye kurulacak.

Ahmaklık

Bir Süryani islâm olmuş, iki aya kalmadan da Ramazan gelmiş, çatmış.

O devirde oruç yemek, hırsızlık etmek kadar suç sayılıyor.

Adamcağız, birgün açlığa dayanmış, iki gün dayanmış, üçüncü gün de bıçak gemiğe dayanmış. Evinin tenha bir köşesine çekilmiş, başlamış atıştırmağa.

Bu vakitsiz saatte evin kullanılmaz köşesinden sahan, çatal gürültüleri duyan oğlu merakla bağırmış:

— Kimdir o?

Süryani:

— Kim olacak? demiş. O senin ahmak babandır ki, kendi parasiyle aldığı yemekleri hırsızlama yer!

Yaz Ramazanı

Şimdiki gibi bir yaz ramazanı güneş ortalığı alev alev yakıyor.

Bektaşi fıkarasında oruç yok ama, herkesten gizli. yolu da haylı uzunca.

Nihayet dayanamamış, eski güldür güldür akan çeşmelerden birine dayanmış. Kalaylı bakır tası doldurmuş, başlamış lıkır lıkır içmeğe.

Softalardan biri koluna yapışmış:

— Bire zındık! demiş. Nedir bu yaptığın?

Bektaşi suyu bitirmiş:

— Erenler, demiş. Ramazan her sene gelir ama, derviş Mehmet bu dünyaya bir kere gelir!

RAMAZAN FIKRALARI

Tilkinin Belâsı

Bir ramazan hocanın biri bir köye kapılanmak üzere yola çıkmış. Fakat nereye gittiyse aldığı cevap şu!

— Biz imamımızı tuttuk!

Zavallı aç, biilâç köy köy dolaşır, dururmuş. Bir gün, bir köyün meydanlığına gelmiş ki, mâ haşerallan!

Merak etmiş, sormuş:

— Hayır ola yahu!

Köylüler canlı, canlı tuttukları bir tilkiyi ona göstermişler:

— Bu mendeburdan, demişler. canımız yandı. Köyümüzde, kümesimizde ne horoz, ne tavuk bıraktı. Güç belâ yakalıyabildik. Şimdi ona ne ceza verelim diye buraya toplandık!

Hoca hiddetle bağırmış:

— Verin onu bana!

Hocanın, büyük bir ceza vereceğini sanan köylü tilkiyi teslim etmişler.

Hoca, hemen başından sarığını çıkarmış, tikinin başına sardıktan sonra koyuvermiş.

Köylüler:

— Aman, demişler. Ne yaptın?

Hoca derin bir nefes almış:

— Merak etmeyin, demiş bu sarık onun başındayken, bundan sonra nereye gitse aç kalır.

Gözüme gir!

Bektaşi ayı görmemek, ruç tutmamak için göğe ba mazmış. Bir dereyi atlark ayın pırıl pırıl suda yattığ görmez mi?

— Hay mübarek hay, d miş. Bari gel de gözüme gi

İstanbul ve Taşra Bayilerimize:

Karikatürist Ramiz'in çıkardığı:

(HACI AĞALAR ALBÜMÜ) nün intişarından bir hafta sonra bir tane bile mevcudu kalmamıştır. Siparişlerin çokluğu karşısında üçüncü tabını yapacağız.. Şimdilik sayın okuyucularımızın ve bayilerimizin isteklerini cevaplandıramadığımız için özür dileriz.

Sayın Okuyucularımıza:

Gazetemizle yapılacak muhaberat ve siparişler için: İstanbul 255 numaralı posta kutusuna yazınız.

İmtiyaz Sahibi
ve Neşriyat Müdürü: M. N. ÜYKEN
Basıldığı yer:
PÜLHAN MATBAASI — İstanbul

Tombul Teyze
Albümü
No. 4
Bu fevkalâde albüm gayet az kalmıştır
Fiatı 50 kuruştur

Kadınlar Albümü
Ramizin en güzel kadın resimleri ile dolu bu nefis eser bitmek üzeredir
Fiatı 150 kuruştur
Siparişlerinizi bir kartla (255) posta kutusuna bildiriniz.

TOMBUL TEYZE

Tombul Teyze — Kuş gibi karıcığını da yanına alıp gezdirsen olmaz mı?

Sıska Dayı — Karıcığım, bu padalbottur; bir de battal bot yaptıralım beraber gezeriz!

T. T POSTASI

Kırkağaç: Kenan Musluoğlu

S — Teyzeciğim, kırkağacımızın kavun zamanı geldi, size iki vagon yollasam kaç günde yersiniz. Sıskadayıya bir tane yollasam kaç ay dayanır?

C — Şimdilik iki vagon yerine iki tane gönderin de hem kavunlarınızın hem de sözlerinizin tadını anlayıp ona göre cevap verelim!

Menemen: B

S — Benim nazlı ve kıymetli bir sevgilim var, Tombulteyze kadar toplanmadan evlenmiyeceğim diyor. Yoksa muradı beni Sıskadayıya çevirmek midir?

C — Allah seni ona, onu da muradına kavuştursun!

Rüchan Kılıçarslan:

S — Sevgili teyzeciğim, kocam senin resmini gördü: Benimki fotoğrafım olduğunu iddiaediyor, onu nasıl ikna edeyim?

C — Sıskadayı'nın resmini de göster, onu da kendine benzetiyorsa iddiası doğrudur!